

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2015. február 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatali befolyással üzérkedés büntette miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2014. március 21. napján kihirdetett B.59/2012/22. számú ítéletét **megváltoztatja.**

I.r. és **II.r.** vádlottal szemben kiszabott börtönben végrehajtandó szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét **I.r. vádlott** vonatkozásában 5 (öt) évre, míg **II.r. vádlott** tekintetében 3 (három) évre **felemeli.**

I.r. vádlott vonatkozásában a büntetésének esetleges végrehajtása során a 2014. március 12. napjától 2014. március 21. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt számítja be.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék 2014. március 21. napján kihirdetett **B.59/2012/22. számú ítéletével** megállapította **I.r. vádlott** bűnösségét hivatali befolyással üzérkedés büntetében a Btk.299.§ (1) bekezdése szerint, ezért 2 év szabadságvesztés büntetésre ítélte.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntetében a Btk.299.§ (1) bekezdése alapján és 1 év 2 hónap szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztések végrehajtási fokozata börtön. A büntetések végrehajtását **I.r. vádlott** esetében 4 évi, **II.r. vádlott** tekintetében 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Kimondta, hogy a büntetések utólagos végrehajtása esetén a vádlottak a 2/3 rész kitöltését követően kerülhetnek feltételes szabadságra bocsátásra. Beszámította a **I.r. vádlottal** szemben kiszabott szabadságvesztésbe az általa előzetes letartóztatásban töltött időt. Az I.r. terheltet 300.000 forint összegű vagyonekობzással sújtotta, és **II.r. vádlott** által bírói letétbe helyezett 150.000 forint tekintetében is vagyonekობzást rendelt el. Határozott a bűnjelként kezelt CD lefoglalásának megszüntetéséről és az iratokhoz történő csatolásáról, valamint a vádlottak által viselendő bűnügyi költségről.

Az ítélet ellen az **ügyész** mindkét vádlott terhére súlyosításért **fellebbezett**, **I.r. vádlott** tekintetében végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés, **II.r. vádlott** vonatkozásában hosszabb tartamú és hosszabb próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása végett.

A vádlottak és védőik az ítéletet tudomásul vették.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.15/2012/4-I. számú átiratában** az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn. Megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, az általa megállapított tényállás hiánytalan és megalapozott. Az elsőfokú bíróság a vádlottak beismerő vallomása mellett az egyéb bizonyítási eszközöket is értékelte a szükséges mértékben, ezáltal indokolási kötelezettségét teljesítette. A megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, illetőleg a terhükre rótt bűncselekmények minősítése is törvényes. A bűnösségi körülmények pontosítását indítványozta, mert álláspontja szerint az I.r. vádlott büntetett előélete akkor is súlyosító, ha más bűncselekmény miatt állt bíróság előtt. Nem értékelhető a javára az időmúlás, mivel kivonta magát az eljárás alól, amiért előzetes letartóztatásának elrendelésére is sor került. Súlyosító körülményként kell értékelni továbbá a korrupciós cselekmények gyakoriságát.

Kifejtette, hogy **I.r. és II.r. vádlott** tekintetében a magatartásuk kiemelkedő tárgyi súlya miatt nem lehet eltekinteni a végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabásától, ezért indítványozta mindkét terhelttel szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés és mellékbüntetés alkalmazását, valamint a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezés mellőzését. Egyéb tekintetben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A **nyilvános ülésen** megjelent ügyész az átiratában foglaltakat változatlan formában fenntartotta. Rámutatott, hogy a vádlottak cselekményének társadalomra veszélyességét az elkövetési mód jelenti, ahogyan az előzetese letartóztatásban lévő **N.J.** családját a pénz megszerzése érdekében megfélemlítették. Legsúlyosabb az, hogy I.r. vádlott a családi kapcsolatát kívánta felhasználni. Beláthatatlan következményekkel járt volna az ügyben szereplő ügyészre és az ügyészi testületre nézve, ha az e.-i vezető ügyész - **I.r. vádlott** törekvéseitől teljesen függetlenül, megalapozott jogi érvek alapján - megszüntette volna a terhelt előzetes letartóztatását, és ezt követően derül ki ez az ügy.

Kifejtette az ügyész, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztése egyáltalán nem indokolt. **I.r. vádlott** előélete nem tekinthető makulátlannak, és egyik terhelt javára sem lehet olyan nyomatékos enyhítő körülményt megállapítani, mely megalapozná a végrehajtás felfüggesztését. Az időmúlás kétségtelen tény, de ez túlnyomó részben az I.r. terhelt időhúzó taktikájának tudható be. A II.r. vádlott esetében enyhítő körülmény, hogy a pénzt bírói letét formájában visszafizette, de az ő közreműködése is jelentős társadalomra veszélyességgel bír. Az általános megelőző hatás, mint büntetési cél elérése érdekében mindkét terheltre nézve végrehajtandó szabadságvesztést és közügyektől eltiltást indítványozott, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyását kérte.

I.r. vádlott védője perbeszédében indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A törvényszék - álláspontja szerint - helyesen tárta fel a bűncselekmény elkövetésének körülményeit és megfelelően értékelte ezeket. Arra a következtetésre jutott, hogy még a bűncselekmény korrupciós jellegére tekintettel sem kell börtönbe küldeni a 63 éves I.r. vádlottat. Vizsgálni kell, hogy a korrupciós bűncselekmény milyen társadalomra veszélyességgel bír, nem lehet egy kalap alá vonni ezeket a magatartásokat. Nem helytálló az ügyész felvetése, hogy mi lett volna, ha az előzetes letartóztatás megszüntetésre kerül, mert csak tényekből lehet büntetőjogi következtetéseket levonni, nem feltételezésekből. Az I.r. vádlott beismerte a bűncselekmény elkövetését és nagyon megbánta. Nem volt teljesen tisztában azzal, hogy mit tesz, és mi lehet ennek a jogi következménye. Lényeges körülmény az, hogy 59 éves koráig nem került összeütközésbe a törvénnyel. A törvényszék ezeket mérlegelve szabta ki a középérték alatt a szabadságvesztés tartamát és egy hosszú próbaidővel adott nyomatékot a büntetésnek, mely megfelelő visszatartó erőt képvisel **I.r. vádlott** jövőbeni

magatartására. Kérte erre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyását az I.r. vádlott vonatkozásában.

II.r. vádlott védője kifejtette, hogy már az eljárás kezdetén beismerte védenca a cselekményét, és emellett végig kitartott. Az ügy felderítését elősegítő vallomást tett. Erre figyelemmel nem is vitatták a bűnösség megállapítását és a kiszabott büntetést. Megjegyezte, hogy az ügyészség álláspontja nem egységes, mivel a fellebbezést benyújtó első fokon eljáró ügyész csak a szabadságvesztés és a felfüggesztés próbaidejének mértékét tartotta szükségesnek megemlíni a II.r. vádlott vonatkozásában, ezzel szemben a fellebbviteli főügyészség végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását kéri.

Védenca hírvivő, közvetítő volt ebben az ügyben, úgy vélte, hogy így valósíthatja meg az anyagi érdekeit. Az ügy tartalmával nem is igen kívánt foglalkozni. Amikor kiderült, hogy súlyosan büntetendő cselekményt követett el, mindent megtett, hogy bebizonyítsa; ezt mennyire megbánta. Ezt tevékeny módon fejezte ki, hiszen megszabadult a „piszkos pénztől”.

A törvényszék az egyéni prevenció célját helyezte előtérbe. Úgy döntött a II.r. vádlott személyisége és a javára írható enyhítő körülmények alapján, hogy nincsen szükség vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására. **II.r. vádlott** nem bűnöző személyiség, hanem eseti vétő, akit családja megélhetési problémái rántották bele ebbe a cselekménybe. A védő erre figyelemmel kérte a súlyosításra irányuló indítvány elutasítását és a II.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Az **utolsó szó jogán I.r. vádlott** személyi körülményeiről elmondta, hogy jelenleg nyugdíjas, nem dolgozik, négy nagykorú gyermeke közül az egyik még egyetemre jár. Nincsen már tartozása.

II.r. vádlott előadta, hogy jelenleg nincsen munkahelye, március hónaptól Ausztriában fog dolgozni. Csatlakozott védője kérelméhez.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezésre tekintettel a Be.348.§ (1) bekezdése szerint a Győri Törvényszék döntését az azt megelőző eljárással együtt - a fellebbezéssel érintett terjedelemben teljes körűen - felülvizsgálta és az ügyész súlyosítás iránti fellebbezését részben találta alaposnak.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Győri Törvényszék az eljárása során a perrendtartási előírásokat maradéktalanul megtartotta. Az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó szabálysértés nem történt, az érdemi felülvizsgálat lefolytatható volt. Az elsőfokú bíróság a felkutatott adatokat tekintve teljes körű bizonyítási eljárást vezetett. Logikus értékelő tevékenysége során, a nyomozás során tagadó, majd tárgyalási szakban bűnösségét elismerő, de részletes vallomást nem tevő I.r. vádlott nyomozati előadását összevetette a következetesen beismerő **II.r. vádlott** vallomásaival, az ügyész által bejelentett és kihallgatott tanúk nyilatkozataival, a **N.J.** által rögzített beszélgetések anyagával, az ügyészi jelentésekkel, valamint az ismertetéssel tárgyalás anyagává tett egyéb okiratok tartalmával. A vallomások között fellelhető kisebb, és az ügy lényegét nem érintő ellentmondásokat szembesítéssel feloldotta.

Meggyőzően indokolta a törvényszék, hogy miért fogadta el **II.r. vádlott** beismerését, továbbá **1. tanú** nyilatkozatát **N.J.**-né állításával szemben, miszerint nem a vádlottak keresték meg őket és ajánlotta fel **I.r. vádlott** a II.r. vádlotton keresztül a segítségét, hanem tőlük eredt a kezdeményezés. **N.J.** vallomása alapján rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy eredetileg 700.000 forintot kért **I.r. vádlott** a közbenjárásért, majd 450.000 forint került átadásra a részükről. Dr. Horváth Sándor ügyész feljegyzései összhangban voltak a **N.J.** által felvett beszélgetések tartalmával, továbbá **N.J.**-né tanú előadásával, melyek szerint **I.r. vádlott** egy alkalommal családi összejövetelen, máskor pedig a hivatalában felkeresve kérdezősködött ügyész rokonától a **N.J.** és társa ellen folyamatban

lévő büntetőügy állásáról érzékeltetve, hogy ennek a személynek a sorsa fontos számára; érdekei fűződnek ahhoz, hogy szabadlábra kerüljön. Az ügyész minden esetben elhárította az érdeklődést megmagyarázva, hogy nem beszélhet a hivatali ügyeiről, illetőleg nem avatkozhat be más kollégája által vitt eljárásba. Leszögezte azt is, hogy az I.r. vádlott N.-ét megtevesztette, amikor azt állította, miszerint az ügyvel kapcsolatos iratokat adott át a részére, mivel ilyen nem történt. A leírt beszélgetésekből kitűnik, hogy az I.r. vádlott nem ért el eredményt a rokonánál, a pénzt viszont **II.r. vádlott** útján átvette, azt egymás között elosztották, így mindketten hamis kifogásokkal igyekeztek húzni az időt az őket sürgető, illetve számon kérő N.-néval és fiával szemben. Ennek a magatartásnak volt a következménye, hogy **N.J.**-né végül felkereste dr. Horváth Sándort és felfedte előtte - saját felelősségét is elismerve - a vádlottak cselekvőségének részleteit.

Az előbbieket részletezett, egységes, következetes zárt logikai láncolatú bizonyíték rendszer mérlegelésével állapította meg a tényállást a Győri Törvényszék. A vádlottak és tanúk vallomásainak, a magánbeszélgetések leírt hanganyagának és az egyéb bizonyítékoknak elsőfokú bíróság általi értékelésével egyetértett az ítéletábra, a felülvizsgálat során olyan körülményt nem észlelt, amely a bíróság mérlegelő tevékenységét vitathatóvá tenné.

A senki által nem vitatott tényállás minden tekintetben megalapozott, így az ítéletábra erre alapította a határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében. Csupán a személyi körülmények körében történt változások okán szükséges a tényállás pontosítása - a Be.361.§ (2) bekezdés b/ pontja szerint tett nyilatkozatra tekintettel az alábbiak szerint.

I.r. vádlott nyugdíjas, egy nagykorú gyermek eltartásáról gondoskodik, aki egyetemi hallgató. Tartozás nem terheli.

II.r. vádlott nem dolgozik, Ausztriában kíván munkát vállalni. (Bf.38/2014/5. számú jkv.).

Az így **kiegészített tényállás** minden tekintetben **megalapozott**, így az ítéletábra erre alapította a határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le a tényállásban ismertetett cselekmények esetében a vádlottak bűnösségére, és helyes azok - az általa alkalmazott, elbíráláskor hatályos Btk. szerinti - különös részi minősítése is.

Az elsőfokú bíróság ehhez fűzött jogi indokolása helytálló.

A hivatali befolyással üzérkedés büntetettét az követi el, „aki arra hivatkozással, hogy hivatalos személyt befolyásol, maga vagy más részére jogtalan előnyt kér vagy elfogad.”

A bűncselekmény törvényi tényállásának megvalósulásához tehát három feltétel együttes fennállása szükséges.

- az elkövető arra hivatkozzék, hogy hivatalos személyt befolyásol
- maga vagy más részére előnyt kérjen, vagy fogadjon el
- ez az előny jogtalan legyen.

Az első feltétel megvalósulását **I.r. vádlott** sohasem vitatta. Elismerte, hogy ígéretet tett **N.J.**-nének és fiának arra, hogy beszél a vezető ügyész beosztású rokonával **N.J.** ügyéről, és megpróbál számára a kényszerintézkedés tárgyában kedvező döntést kieszközölni. Nem tagadta, hogy hivatkozott arra, miszerint unokahúga férjével jó családi kapcsolatot ápol, aki figyelembe veszi, hogy az I.r. vádlottnak fontos **N.J.** büntető ügyének kimenetele.

Megállapítható a bűncselekmény akkor is, ha az elkövető ugyan nem közli a hivatalos személy irányában történő elintézési módot, de a kért ellenszolgáltatás fejében olyan ígéretet tesz, amelynek teljesítését kizárólag a hivatalos személy befolyásolása útján lehet elérni, mint jelen esetben (BH1997.569). A rögzített beszélgetések alapján **I.r. vádlott** sosem állította, miszerint a pénzt az ügyész részére kéri, de konkrétan azt sugallta, hogy rá való tekintettel a vezető ügyész felülbírálja a beosztott ügyész indítványát, amennyiben az **N.J.** előzetes letartóztatásának meghosszabbítására irányul.

A bűncselekmény elkövetése szempontjából közömbös, hogy az elkövető maga ajánlja a befolyás lehetőségét, vagy az ügyfél kezdeményezi, hogy az elkövető érvényesítse befolyását. Ezért nincsen jelentősége annak, hogy az I.r. vádlott ajánlotta-e fel közbenjárását a N.-családnak, vagy **N.J.**-né kereste meg őt segítségkérés végett.

Annak sincs relevanciája, hogy az elkövető valóságos befolyással rendelkezik, vagy csupán a befolyás látszatát kelti, és így az a hiedelem alakul ki, hogy képes presszionálni a hivatalos személyt (BH1989.388). A tényállás megvalósítására **I.r. vádlott** megtevesztő magatartása alkalmas volt. A peradatok szerint **N.J.** olyan komolyan bízott az I.r. vádlott befolyásában, hogy amikor édesapja előzetes letartóztatását ismét meghosszabbították, értetlenül és felháborodottan hívta telefonon mindkét terheltet, számon kérve rajtuk a biztosra vett kedvező fordulat elmaradását.

A hivatali befolyással üzérkedés büntette befejezett az előnynek a valódi, vagy színlelt befolyásolás céljából történő kérésével vagy elfogadásával, ugyanakkor az előny nem eredménye a tényállásnak. Csupán annak kell egyértelműnek lenni, hogy a befolyás nem ingyenes, hanem annak fejében ellenszolgáltatásra kerül sor. Ez esetben az eredeti kérés szerint 700.000 forint, majd ténylegesen 450.000 forint átadására (BH1997.569). **II.r. vádlott** elmondta, hogy a **N.J.**-né és fia által biztosított 450.000 forintból 150.000 forintot ajánlott fel és adott át neki az I.r. vádlott a kapcsolat tartóként való „közvetítői” tevékenységéért. A N. család által biztosítandó előny kérésével kötött megállapodás még az ügyész első alkalommal való felkeresése előtt létrejött, amire a később folytatott beszélgetések tartalma több ízben visszautal. Ebből az következik, hogy a bűncselekmény legkésőbb ezen időpontra befejezett.

Tekintettel arra, hogy az I.r. vádlott egy - a szóban lévő büntetőügyben kompetens - hivatalos személy befolyásolására vállalkozott, a **N.J.**-nétől kért előny mindenképpen jogtalan. Ily módon a bűncselekmény harmadik feltétele is megállapítható.

II.r. vádlott nemcsak „hírvivőként”, hanem az anyagi érdekeitől vezérelve célzatosan és a tárgyalásokba belefolyva tevőlegesen nyújtott segítséget az I.r. vádlott nak a vezető beosztású hivatalos személy befolyásolásának látszatát keltő jogsértő helyzet kialakításához, így bűnsegédként valósította meg a befolyással üzérkedés büntetettét.

A törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a 2012. évi C. tv. (új Btk.) kedvezőbb elbírálási lehetőséget tartalmaz a terheltek esetében. A 2013. július 1. napjával hatályba lépett anyagi jogi kódex különös részi szabályai a vádlottak vonatkozásában nem enyhébbek, a büntetési tétel is megegyezik, a büntetéskiszabás szabályai is ugyanazok, de a Btk.2.§ (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozó feltételes szabadságra bocsátás szabályai számukra kedvezőbbek (4/2013. számú BK vélemény).

Az elsőfokú bíróság feltárta a bűnösségi körülményeket, de azok értékelése korrekcióra szorul az alábbiak szerint. **I.r. vádlott** idősebb kora valóban enyhítő körülmény, de büntetettsége súlyosítóan hat. Az időmúlás kisebb súllyal esik latba, mivel a terhelt mulasztásai késleltették az eljárás időszerű befejezését. **II.r. vádlott** esetében enyhítő körülmény a bűnsegédi mivolta.

A terheltek, különösen **I.r. vádlott** cselekményének tárgyi súlya kifejezetten jelentős, még akkor is, ha befolyásolásra törekvése eredménytelen maradt a megkönyékezett ügyész következetes kitérése és a cselekménynek **N.J.**-né által történt feltárása folytán. Ha ez nem így történik, szóba sem jöhetne más joghátrány, mint a középértékhez igazodó végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása. Osztotta az ítélőtábla az ügyészség azon álláspontját, miszerint hivatalos személyek irányába elkövetett korrupciós bűncselekmények társadalomra veszélyessége kiemelkedően nagy, mert tevékenységüket a helyi lakosság által figyelemmel kísértén végzik, és mindenki joggal várja el tőlük a részrehajlás nélküli döntést. Ha az a látszat, miszerint egy vezető beosztásban lévő hivatalos személy - családi, vagy baráti kapcsolataira tekintettel - nyomást gyakorol egy ügyben, az jelentősen megingatja a társadalom jogbiztonság érzetét. Ilyen veszélyhelyzet állt elő a vádlottak magatartása folytán.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a törvényszék messzemenően figyelembe vette az enyhítő körülményeket, és a kedvező személyi háttérrel, amikor **I.r. vádlottal** szemben a büntetési tétel középértéke alatti, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, - elrendelése estére börtönben végrehajtandó - szabadságvesztés büntetést határozott meg.

Nem osztotta viszont a táblabíráóság azt az ügyészi álláspontot, hogy az idősebb korú, cselekményét mélyen megbánó terhelten szemben kizárólag a magasabb tartamú és végrehajtandó szabadságvesztés alkalmas az általános társadalmi visszatartási cél elérésére. Azonban úgy ítélte meg, hogy a befolyásoló magatartást két alkalommal is megkísérlő elkövetésre figyelemmel a végrehajtás felfüggesztésére leghosszabb tartamú próbaidő szükséges, ezért a törvényi maximumra megemelte a Btk.85.§ (1)-(2) bekezdései szerint.

Az ítélőtábla a jóval kisebb volumenű, bűnsegédként kifejtett cselekvőség miatt nem tartotta indokoltnak **II.r. vádlott** vonatkozásában a hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását. A törvényi minimumot kissé meghaladó mértékű szabadságvesztés arányos a terhelt cselekvőségének tárgyi súlyával. Azonban - a belső arányosságot is szem előtt tartva - a fent írt generális preventív hatás érvényesülése érdekében a **II.r. vádlottal** szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztésének próbaidejét szintén megemelte.

Ahogy a törvényszék is helyesen kimondta, a Btk.38.§ (2) bekezdés a/ pontja szerint **I.r.** és **II.r. vádlott** a szabadságvesztés-büntetés esetleges végrehajtása során legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Helyesen alkalmazott a törvényszék a terheltekkel szemben, a részesülés arányának megfelelő vagyoneklobzást. Ennek indoka, hogy, ha a korrupciós bűncselekmény valamelyikének elkövetése során az elkövető a vagyoni előnyt megszerzi, vele szemben arra, mint a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyona a Btk.74. § (1) bekezdés a/ pontja alapján vagyoneklobzást kell elrendelni (78/2009. számú BKv I. pont).

Az ítélőtábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta feltüntetni az ítélet rendelkező részében **I.r. vádlott** előzetes letartóztatása megszűnésének időpontját, így módon a beszámítás időtartamát is pontatlanul határozta meg. Ezt a másodfokú bíróság akként pótolta, hogy az **I.r. vádlott** által 2014. március 12. napjától az elsőfokú ítélet kihirdetésének napjáig; azaz 2014. március 21. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt számította be a szabadságvesztés büntetésbe, annak végrehajtása esetére a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alkalmazásával.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek.

A fentiekben kifejtettek alapján a táblabíróság a Győri Törvényszék 2014. március 21. napján kihirdetett B.59/2012/22. számú ítéletét - **I.r.** és **II.r. vádlott** vonatkozásában - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Győr, 2015. február 5. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.. Vajda Edit sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr. Németh Balázs sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék B.59/2012/22. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r.** és **II.r. vádlott** vonatkozásában 2015. február 5. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2015. február 5. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: